

Presuda Suda (veliko vijeće) od 15. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour d'appel de Bruxelles – Belgija) – Fernand Ullens de Schooten protiv Belgijske države

(Predmet C-268/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Temeljne slobode — Članci 49., 56. i 63. UFEU-a — Situacija čiji su svi elementi ograničeni na jednu državu članicu — Izvanugovorna odgovornost države članice za štetu koja je nastala pojedincima zbog povreda prava Unije za koje su odgovorni nacionalni zakonodavac i nacionalni sudovi)

(2017/C 014/11)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour d'appel de Bruxelles

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Fernand Ullens de Schooten

Tuženik: Belgijska država

Izreka

Pravo Unije treba tumačiti na način da se sustav izvanugovorne odgovornosti države članice za štetu nastalu povredom tog prava ne može primijeniti u slučaju štete koja je navodno nastala pojedincu zbog navodne povrede temeljne slobode predviđene u člancima 49., 56. odnosno 63. UFEU-a nacionalnim propisom koji se bez razlike primjenjuje na nacionalne državljane i državljane drugih država članica, kad, u situaciji u kojoj su svi elementi ograničeni na jednu državu članicu, ne postoji nikakva veza između predmeta odnosno okolnosti spora u glavnom postupku i navedenih članaka.

⁽¹⁾ SL C 279, 24. 8. 2015.

Presuda Suda (peto vijeće) od 10. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sø- og Handelsretten – Danska) – Ferring Lægemidler A/S, koji djeluje u ime Ferring BV protiv Orifarm A/S

(Predmet C-297/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Žigovi — Direktiva 2008/95/EZ — Članak 7. stavak 2. — Farmaceutski proizvodi — Paralelni uvoz — Podjela tržišta — Nužnost prepakiranja proizvoda označenog žigom — Farmaceutski proizvod koji nositelj žiga stavlja na izvozno i uvozno tržište u istim vrstama pakiranja)

(2017/C 014/12)

Jezik postupka: danski

Sud koji je uputio zahtjev

Sø- og Handelsretten

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ferring Lægemidler A/S, koji djeluje u ime Ferring BV

Tuženik: Orifarm A/S

Izreka

Članak 7. stavak 2. Direktive 2008/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima treba tumačiti na način da se nositelj žiga može protiviti daljnjoj komercijalizaciji lijeka od strane paralelnog uvoznika ako potonji taj lijek prepakirava u novo pakiranje i označava žigom kada se, s jedne strane, predmetni lijek može komercijalizirati u državi uvoza stranci Sporazuma o Europskom gospodarskom prostoru od 2. svibnja 1992. u istom pakiranju kao što je ono u kojem se taj proizvod komercijalizira u državi izvoza stranci Sporazuma o Europskom gospodarskom prostoru i, s druge strane, kada uvoznik nije dokazao da se uvezeni proizvod može komercijalizirati samo na ograničenom dijelu tržišta države uvoza, što treba provjeriti sud koji je uputio zahtjev.

⁽¹⁾ SL C 294, 7. 9. 2015.

Presuda Suda (treće vijeće) od 16. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État – Francuska) – Marc Soulier, Sara Doke protiv Premier ministre, Ministre de la Culture et de la Communication

(Predmet C-301/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Intelektualno i industrijsko vlasništvo — Direktiva 2001/29/EZ — Autorsko pravo i srodna prava — Članci 2. i 3. — Prava reproduciranja i priopćavanja javnosti — Doseg — „Nedostupne” knjige koje se (više) ne objavljuju — Nacionalni propis koji udruzi za kolektivno ostvarivanje prava povjerava prava na digitalno iskorištavanje nedostupnih knjiga u komercijalne svrhe — Pravna pretpostavka suglasnosti autora — Nepostojanje mehanizma kojim se osigurava da autori budu stvarno i pojedinačno obaviješteni)

(2017/C 014/13)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Marc Soulier, Sara Doke

Tuženici: Premier ministre, Ministre de la Culture et de la Communication

uz sudjelovanje: Société française des intérêts des auteurs de l'écrit (SOFIA), Joëlle Wintrebert i dr.

Izreka

Članak 2. točka (a) i članak 3. stavak 1. Direktive Europskog parlamenta i Vijeća 2001/29/EZ od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu treba tumačiti na način da im se protivi to da nacionalni propis, poput onog iz glavnog postupka, udruzi ovlaštenoj za ubiranje i raspodjelu prava povjeri izvršavanje prava na davanje ovlaštenja za reproduciranje i priopćavanje javnosti, u digitalnom obliku, nedostupnih knjiga, odnosno knjiga objavljenih u Francuskoj prije 1. siječnja 2001. koje se više ne distribuiraju u komercijalne svrhe niti objavljuju u tiskanom ili digitalnom obliku, omogućujući autorima ili nositeljima prava na tim knjigama da prigovore ili okončaju tu praksu u uvjetima definiranim u tom propisu.

⁽¹⁾ SL C 294, 7. 9. 2015.